: 77

סוף מאי תירוצא דלחם הפנים אלא לאו

שמע מינה במערבית דרומית הואי שמע

מינה יוהאמר מר כל פינות שאתה פונה

לא יהיו אלא דרך ימין למזרח הני מילי

בעבודה אבל הכא חושבנא בעלמא הוא:

שכהן גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק

בראש: תנו רבנן כיצד מקריב חלק בראש

אומר עולה זו אני מקריב מנחה זו אני

מקריב אכיצד ינומל חלק בראש אומר

חטאת זו אני אוכל אשם זה אני אוכל

ונוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש

ממעשה לחם הפנים רבי אומר [א] ילעולם

חמש שנאמר יוהיתה לאהרן ולבניו יימחצה

לאהרן ומחצה לבניו הא גופה קשיא אמרת

נוטל חלה אחת משתי חלות מני רבי

היא דאמר פלגא שקיל אימא מציעתא ארבע או

חמש ממעשה לחם הפנים אתאן לרבנן

דאמרי לא שקיל פלגא אימא סיפא רבי אומר

לעולם חמש רישא וסיפא רבי ומציעתא רבנן

אמר אביי רישא ומציעתא רבנן ומודו רבנן

יבפרוסה דלאו אורח ארעא למיתבה לכ"ג'

ומאי

לעיל טו:] לקמן מה.נח: זבחים סב: [סוטה

טו:ן, ב) ומוספתה פ"ה

תורה אור השלם

וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנֶיוּ
וְאֲכָלֻהוּ בְּמָקוֹם קְדֹשׁ כִּי

לרש קדשים הוא לו

הגהות הגר"א

[א] גמרא לעולם רשום הו

עליו למחקו (ואולי משום

דבדאיכא משמר המתעכב

:(טטל רק די

מֵאשִׁי יִי חָק עוֹלְם:

ה], ג) ב"ב קמג. סנהדרין כא. ע"ו י:, קיים, קייקו, גו פב א מיי׳ פ״ה מהל' כלי המקדש הל' י״ב: בג ב מיי׳ פ״ד מהל׳

רבינו חננאל

ואסיקנא ש"מ בדרומית מערבית הוות קיימא ש"מ פיר' האי תנא יהא כלום אבל תימה לימא דלשכת שלישית מזרחית צפונית רביעית מערבית צפונית, נמצאת לשכת עושי לחם שנייה ללשכת הפנים הטלאין כי היא מצידה כשפונה דרך ימין למזרח. ואידך תנא חשיב ללשכת ללשכת הטלאין, דנקיט דרד שמאל כשפניו למזרח . אלחם הפנים דהאי תנא חשיב לה שנייה והאי חשיב לה רביעית. ומשני רב הונא מר קא חשיב דרך ימין דהויא ומר קא חשיב דרך שמאל דהויא. ל) אלא אי אמרת לשכת הטלאים בצפונית מערבית הות קיימא היכי מיתרצא לשכת עושי הוה בעי לאחשובה. הנה לשכת לשכת הטלאין בדרומית מערבית הוות קיימא ש״מ. והאי תנא דתני והלא לשכת בית הטלאין היתה במקצוע צפונית מערבית, וארבע לשכות היו שם, נמצאת לשכת הטלאיז היא בסוף המקצוע המערבי לעזרה צפונית. ולארבע לשכות שהיו שם דרומית. לשכות שהיו שם דדומית. ואקשינן והא (אמרינן) [אמר מר] כל פינות שאתה פונה לא יהיו שאונה פונה לא יהיו אלא דרך ימין למזרח. ושנינן הני מילי לעבודה . הכא חושבנא הוא. הא . לחם הפנים אלחם הפנים כול׳, לא מצאנו לה מקום מפורש בתלמוד, אלא ודאי כך היתה הגירסא מדרמו ופרקו ולא הוצרכו לכתוב ולפרש יותר מזה. ועלתה השמועה דלשכת טלה קרבז היתה במקצוע דרומית מערבית סמוכה ונראת צפונית מערבית לחיל. שכהו גדול כיצד מקריב חלק . בראש אומר עולה זו אני

תמידין הלכה יד: :[מיי׳ שס]

ש"מ פיר' האי תנא דקתני דרומית מערבית לשכת טלה קרבן כול' נקיט דרך ימין וחשיב שנייה לה דרומית מזרחית לשכת עושי לחם הפנים. נתברר שמצד לשכת הטלאין היא. אלא ש״מ מקריב כול׳ כיצד נוטל חלק בראש אומר חטאת זו אני אוכל כו׳. ונוטל חלה

דמה בכך והא לא קתני עלה ארבע לשכות היו בד' מקלעותיו אלא סתמא קתני וד' לשכות היו לו וי"ל כיון דבלשכת הטלאים קתני שהיתה במקצוע מסתמא כל הנך הוו נמי כל חדא במקצוע - ולעולם מקרן [דרומית] מערבית בא להתחיל למנות היינו דמתרץ בתני עולתה ולא מחחברא שיהיו שתים במקלוע לפונית מערבית ובמקלוע דרומית מערבית לא

ונימא דכולהו אקלויי מקלו כזה ויש לומר דהיינו דקאמר מסתברא דרומית מערבית הואי ולא קאמר על כרחיך דרומית הואי דאי לאו הכי לא מיתרצא לחם הפנים אלא משום דהוה מלי למימר לפונית מערבית הואי וכדפרישית אלא שנראה לו דוחק קלת לומר דכולהו אקלויי מקלי: רהא אמר מר כד פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין. פי׳ משום דגמרינן מים שעשה שלמה הקשה רבינו אפרים זל"ל אדגמרינן מהתם נגמור ממגרש דכתיב (במדבר לה) ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה

אי אמרת בשלמא. תנא דתמיד גופיה דתני לשכת הטלאים ואין לתרך משום דא"כ לא הואי שום לשכה בקרן מערבית דרומית בלפונית מערבית מודי הוא דללד מערבית דרומית הואי טפי אלא לפי מראית עינו שנה משנתו ודאתי מדרום מיתחזיא ליה מלפון אי אמרת בשלמא במערבית דרומית הואי היינו דמתרץ לחם הפנים אלחם הפנים אלא אי אמרת צפונית מערבית הואי סוף

בדרומית מזרחית כדקתני במדות דלא ליקשי אהדדי כילד לשכת הטלאים ומציעתה רבנן. דחמרי לח שקיל פלגה אלה בציר מפלגה ודקשיה לך חלה דשתי לחם דשקיל לה כולה מודו רבנן דלאו אורח ארעא למיפרסיה ולמיתב פרוסה לכ"ג:

בדרומית מערבית לשכת החותמות כי אולת דרך שמאל במערבית לפונית לשכת בית המוקד לפונית מזרחית לשכת לחם הפנים במזרחית דרומית: אלא אי אמרת. דוהא תנא לשכת הטלאים במקלוע לפונית מערבית סוף סוף מאי תרלתא לחם הפנים כי מני דרך שמאל הוה לשכת לחם הפנים בדרומית מערבית לפי מניינו: והאמר מר. לקמן (דף נה): משחי חלות. של עלרת: ארבע או המש. בכל שבת ושבת ולקמיה מפרש מתי ארבע ומתי חמש: והיתה לחהרן ולבניו. בלחם הפנים כתיב: מחלה לחהרן כו'. ואף על פי שהן שנים עשר יש בהן שתי חלות שאינן מתחלקות כדמפרש ואזיל: אתאן לרבנן. דאמרי לא שקיל פלגא דאי שקיל פלגה בציר מחמש לה שקיל: רישה

לחם בפנים אלחם בפנים לביום

מוסף רש"י

והיתה לאהרן ולבניו. בלחם הפנים כחיב, אהרן זה כהן גדול, מחלה לכהן ומחנה למשמרת גדול ל**הניס** (רשב"ם ב"ב קמג.)

תום' ישנים ראמרי לא שקיל פלגא. ומחצה לאהרן ומחצה לבניו או דווקא שיטול כנגד כולם, אלא קרוב למחצה.

> ואת פאת נגב וֹכו׳ דהיינו דרך שמאל כשהופך פניו לעיר ומקיף מבחוץ ונראה לי למרץ דמים גמרינן משום דכתיב פונים פונים והכי איתא בהדיא בזבחים פרק קדשי קדשים (דף סב:) דפריך ההוא מיבעי ליה לגופיה פירוש בעלמא מנא לן ומשני א"כ פונים פונים למה לי ומנאתי כתוב שהק' ריב"א אמאי לא משני אקושיא דלשכת טלאים דהא דקאמר דהוה במקלוע לפונית מערבית היינו בקרן לפונית מערבית של עזרה דהיינו מערבית דרומית של בית המוקד שהרי משמע במסכת מדות (פ"א משנה ה) דבית המוקד גדול היה ללפון העורה כזה וקאי התם אעזרה והכא אבית המוקד ועוד דאלחם הפנים נמי הוה מלי לשנויי דחשיב נמי התם דרך ימין ונימא דלשכת החותמות ולשכת המוקד דקא חשיב בתמיד ולא חשיב במסכת מדות (שם) לשכות אחרות היו ובתוך העזרה היו אחת במקלוע לפונית מזרחית של עזרה ואחת במקלוע מערבית לפונית של עזרה שהוא דרומי של בית המוקד גדול דכשתמנה מלשכת טלאים דרך ימין ארבע לשכות הויא לחם הפנים רביעית לה דרומית מזרחית של בית המוקד גדול כזה וי"ל דלא מסתבר לומר שהיה אומר על זה ד' לשכות היו שם כיון דלה היו שם בעורה אלה שתים מהם ועוד איך יתכן קרנות העורה וקרנות בית המוקד גדול שוות ומסתמא העזרה גדולה יותר מבית המוקד אבל תימה לי מאי דוחקיה דרב הונא בריה דרב יהושע לאוקמה סתמא דתמיד דלא פליגי אהדדי ולאוקמה בחד תנא והא על כרחיך פליגי אהדדי דסתמא דמדות קא סברא או כוליה מזבח בדרום או רוביה כדאשכחן הכא וסתמא דתמיד מוכח בריש פרק קדשי קדשים (זבחים דף נח:) דההיא סברה מזבח ממולע וי"ל אי פליגי במילתא דאשכחן פלוגתא דתנאי

מומס ጛ למם מלאים מערב מזכם מוקד למם \tilde{z} מלאים תותם מערב

ומאי

בהח לא חיישינן אבל במקום הלשכות לא אשכחן תנאי דפליגי בהדיא: וכורדו רבגן בפרוםה דלאו אורח ארעא. מימה מעיקרא דלא אסיק אדעתא להאי שינויא ארבע או חמש היכי הוה ניחא לרבען כיון דלרבען דר"י יהיב לכהן חמש ובציר ליה שחות מפלגה אם כן לרבי יהודה אמאי לא יהיב ליה אלה ארבע דהיינו חומש בציר מפלגא ליחיב ליה ארבע שלימות ופרוסה קטנה דלא ניבציר ליה אלא שחות מפלגא או כיון דלר"י בציר ליה חומשא לרבנן נמי ניבציר ליה חומשא ויש לומר דלעולם אסיק אדעתיה דלאו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה ובלבד דנימטייה בציר מפלגא ולהכי גבי לחם הפנים כיון דכי בצרח ליה חדא מפלגא לא מטא ליה כמו לכל אחיו הכהנים יהבינן ליה שלימוח ולא מלמלמינן כולי האי להשוום הדבר לר"י ורבנן דלמטייה אליבא דתרוייהו בליר חומשא או בליר שחות מפלגא דלאו אורח ארעא למיחב ליה פרוסה אבל גבי שתי הלחם הוה ס"ד דטפי הוי אורח ארעא למיתב ליה פרוסה מלמיתב ליה פלגא ממש דלאו אורח ארעא כלל ליחב ליה כמו לכל אחיו הכהנים שיהא הוא לבדו שחול כנגד כולם ומשני אפי׳ הכי הא עדיפא להשווחו כנגד כולם מלמיחב ליה פרוסה:

או ה' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ולבניו מחצה לבניו. והא דרבי בפרק מי שמת. הא גופה קשיא כוי. ופריק אביי רישא ומציעתא רבנן היא דאמרי לא שקיל פלגא אלא פחות דהא לא תנן במתניתין נוטל מחצה וגם לא תנן חולק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של עצרת לפי שאינן אלא שתים בלבד כדכתיב ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים וגו׳ וגנאי הוא הדבר לתת לכהן גדול פרוסה. לפיכך נותן לו בעצרת אחת שלימה.

גראה שחסר כאו ול"ל ש"מ דבמערבית דרומית הואי דאי אמרת לשכת הטלאים בלפונית מערבית וכו".